

Τα στοιχεία της Eurostat ανατρέπουν τα δεδομένα. Οι υποχρεώσεις του γερμανικού δημοσίου είναι οι μεγαλύτερες στην ευρωζώνη. Η δημιουργική λογιστική, οι κρατικές εγγυήσεις, οι αμαρτωλές συμμετοχές του Δημοσίου και η εμπλοκή του γερμανικού κράτους στις τράπεζες.

Η ευρωζώνη έχει βυθιστεί σε μία έντονη αντιπαράθεση αναφορικά με το δημόσιο χρέος της Ελλάδας, που αντιστοιχεί περίπου στο 175% του ΑΕΠ της και είναι το υψηλότερο στη νομισματική ένωση. Τα νέα στοιχεία που ανακοινώθηκαν την Τρίτη όμως δημιουργούν προβληματισμό ως προς το εάν τα κράτη-μέλη θα πρέπει να σταματήσουν να ανησυχούν για τα δημοσιονομικά προβλήματα της Αθήνας και να αρχίσουν να ανησυχούν περισσότερο για εκείνα του Βερολίνου.

Τα στοιχεία που δημοσίευσε η Eurostat αφορούν τις ενδεχόμενες κρατικές υποχρεώσεις (contingency liabilities). Πρόκειται για χρέη τα οποία ο δημόσιος τομέας δεν είναι ακόμη επισήμως υποχρεωμένος να αποπληρώσει, αλλά θα πρέπει να κάνει στο μέλλον.

Η λίστα περιλαμβάνει κρατικές εγγυήσεις προς φορείς του ιδιωτικού τομέα -όπως τράπεζες- όπως και επενδυτικές συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτών όπου η κυβέρνηση δεσμεύεται να αγοράσει μελλοντικές υπηρεσίες σε αντάλλαγμα για την κατασκευή και τη λειτουργία υποδομών (PPP).

Για πρώτη φορά στην Ιστορία, η Eurostat συνέλεξε αυτά τα στοιχεία από τις εθνικές στατιστικές υπηρεσίες και τα δημοσίευσε στη δική της ιστοσελίδα. Με μία πρώτη ματιά, το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό: οι μεγαλύτερες κρατικές υποχρεώσεις στην Ε.Ε. αφορούν τη Γερμανία, όπου ανέρχονται στο υπέρογκο 145% του ΑΕΠ. Η Ολλανδία και η Σλοβενία βρίσκονται με απόσταση στη δεύτερη και τρίτη θέση με 115% και 111% αντιστοίχως.

Ως προς την Ελλάδα, βρίσκεται πολύ πίσω στην κατάταξη με το ελάχιστο 17%.

FT: Πρόβλημα χρέους έχει και η Γερμανία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Παρασκευή, 06 Μάρτιος 2015 12:45 -

Εάν αθροίσει κανείς τις συνολικές ενδεχόμενες υποχρεώσεις και το επίσημο κρατικό χρέος, τότε το αποτέλεσμα δεν είναι το αναμενόμενο. Το μεγαλύτερο βάρος χρέους βρίσκεται στην Ιρλανδία (234% του ΑΕΠ). Στη δεύτερη θέση, αλλά σε μικρή απόσταση, βρίσκεται η Γερμανία, με 222% του ΑΕΠ. Οι υποχρεώσεις του γερμανικού δημοσίου είναι κατά 24 ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερες των πορτογαλικών και κατά 30 ποσοστιαίες μονάδες μεγαλύτερες των ελληνικών.

Μπορεί να σκέφτεστε: «Αποκλείεται αυτό να είναι σωστό». Η αλήθεια όμως, είναι λίγο πιο περίπλοκη. Η πλειονότητα των ενδεχόμενων υποχρεώσεων της Γερμανίας αντιστοιχούν σε αυτό που η Eurostat αποκαλεί «μονάδες που ελέγχονται από το Δημόσιο και ταξινομούνται εκτός γενικής κυβέρνησης».

Οι Ευρωπαίοι στατιστικοί δεν παρέχουν περισσότερες εξηγήσεις ως προς το τι ακριβώς κρύβεται πίσω από αυτούς τους αριθμούς. Η Destatis όμως, η ομοσπονδιακή στατιστική αρχή της Γερμανίας, δήλωσε στους FT πως αυτός ο επιβλητικός όγκος ενδεχόμενων χρεών αποδίδεται κυρίως σε υποχρεώσεις προς τις τράπεζες. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται, σε ομοσπονδιακό επίπεδο η KfW και οι τράπεζες κρατιδίων (Landensbanken), όπως και οι τοπικές αποταμειευτικές τράπεζες (Sparkassen).

Αυτό σημαίνει πως τα ευρωπαϊκά στοιχεία για αυτού του τύπου τις υποχρεώσεις περιλαμβάνουν χρήματα τα οποία οι Γερμανοί καταθέτες κρατούν στον τραπεζικό τομέα και τα οποία εμφανίζονται από την πλευρά του παθητικού στον ισολογισμό των κρατικά ελεγχόμενων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Δεδομένου όμως, ότι τα στοιχεία της Eurostat είναι μεικτά, αγνοούν τις αντιστοιχες τοποθετήσεις και στοιχεία ενεργητικού που έχουν οι τράπεζες, με αποτέλεσμα να δίνεται μία αμφισβητήσιμη εικόνα αδυναμίας για τα δημοσιονομικά της Γερμανίας.

Τα στοιχεία της Eurostat λένε ότι το Βερολίνο είναι βαριά εμπλεκόμενο στο γερμανικό τραπεζικό κλάδο: κάτι που ήδη γνωρίζαμε.

Είναι λοιπόν αυτή η άσκηση άχρηστη; Καθόλου. Όπως επισημαίνει και ο David Heald, καθηγητής λογιστικής στο University of Aberdeen, υπάρχουν δύο ακόμη στοιχεία στην ανακοίνωση της Eurostat που είναι ενδεχομένως πολύ πιο ενδιαφέροντα. Αναφέρονται στις «κρατικές εγγυήσεις» και στις «εκκρεμείς υποχρεώσεις που συνδέονται με PPP».

Εάν αθροίσει κανείς αυτά τα δύο στοιχεία, τότε το νούμερο για τις περισσότερες χώρες είναι σχετικό. Η Αυστρία και η Ιρλανδία βρίσκονται στην κορυφή με υποχρεώσεις που αντιστοιχούν περίπου στο 35% του ΑΕΠ. Το 18% της Γερμανίας παραμένει υψηλότερο από το 10% της Ελλάδας, αλλά δείχνει μικρότερο από το συνολικό νούμερο.

Ο κ. Heald θεωρεί πως τα στοιχεία αυτά έχουν σημασία καθώς αποτελούν ένδειξη για το είδος των οικονομικών μαγικών που ανέπτυξαν οι κυβερνήσεις καθώς προσπαθούν να βελτιώσουν τους προϋπολογισμούς τους και να σεβαστούν τα όρια για έλλειμμα και χρέος. «Ενώ οι κυβερνήσεις πιέζονται όλο και περισσότερο οικονομικά, παρατηρείται αυξανόμενη χρήση στοιχείων εκτός προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων και των PPP» εξηγεί.

Αναφέρει επίσης ότι ενώ οι πολιτικοί αποκτούν όλο και μεγαλύτερη επίγνωση για τους κινδύνους που σχετίζονται με τα PPP, δεν έχουν γίνει ακόμη πλήρως κατανοητοί οι κίνδυνοι από τις κρατικές εγγυήσεις. Όπως αναφέρει και σε πρόσφατη έρευνα: «Οι υποχρεώσεις μπορεί να αυξάνονται σημαντικά - αφού δημιουργούνται όλο και περισσότερα τέτοια σχέδια εγγυήσεων - στο βαθμό που δεν θεωρείται ότι αυξάνουν τις άμεσες δαπάνες, οπότε μπορεί ακόμη και να περάσουν απαρατήρητα. Η δομή της οικονομικής πληροφόρησης είναι τέτοια που μπορεί να αυξάνεται ο κίνδυνος, ενώ δεν αυξάνονται οι δαπάνες, επειδή αυτές οι υποχρεώσεις είναι κυρίως ή αποκλειστικά, εκτός προϋπολογισμών»

Η προειδοποίηση αυτή αφορά όλες τις κυβερνήσεις της ευρωζώνης – όχι μόνο τη Γερμανία, ούτε βεβαίως μόνο την Ελλάδα.

Πηγή: [Euro2Day](#) / Άρθρο στους [Financial Times](#)